

Söndag 24 juli, 2022 Årgång 2
6:e söndagen e trefaldighet 2022

Efterföljelse

Söndagens samlade rubrik är efterföljelse. Efterföljelse och lärjungaskap är samma sak. Jesus – den levande Gudens son! - har lovat att vara med oss i uppdraget han gett oss: gör alla folk till lärjungar. I uppdraget, har vi hans löfte: jag är med er alla dagar till tidens slut. Vi kan ta till oss löfte och uppdrag i evangelisten Matteus sista kapitel: 28:19-20.

Dagens tidsanda kan beskrivas som kristendomsfientlig. Dess anda har fångat kristenhetens individer – alltså mej och dej! - i tron att vi skall hålla tyst om vår kristna tro. Underlåter vi att tillstå att vi är kristna, då hamnar vi i totalkonflikt med Jesu missionsbefallning. Det går inte att missionera genom tystnad!

Är du offentliganställd, är det ett tvingande krav, att man håller tyst om sin kristna tro. Att kristen tro utgör västerlandets grund avseende lagstiftning, kultur och sociala funktioner, det har man glömt, sedan lång tid tillbaka.

Just nu har vi biblisk allmänbildning. Att välja bort dagens evangelietext, det vore att skämmas för Guds son. Vi tar del av dess konsekvens:

Mark 8:38 Den som skäms för mig och mina ord i detta trolösa och syndiga släkte, honom skall också Människosonen skämmas för när han kommer i sin faders härlighet med de heliga änglarna.»

Att jag är en individ i västvärldens mest sekulariserade befolkning, går inte att komma ifrån. En rimlig reflektion:

Är jag en av individerna som skapar **vår tids** trolösa släkte

Mitt eget svar blir: Under mina snart 75 levnadsår - har jag givetvis ingått i detta trolösa släkte. Det har jag gjort genom att

låta bli att tillstå att jag är kristen. **Det är ett av skälen, till att jag är helt beroende av Jesu försoningsgärning!**

Kommande söndagens text handlar om ett val. Vi får strax höra orden *Om någon vill gå i mina spår* Ordet "vill" är en viljeyttring och ett val. Att vi faktiskt avstår alternativt väljer lärjungaskap.

Är man lärjunge då är man inte mästare. Vill man vara mästarens lärjunge, innebär det ofrånkomligen avkall på egna önskemål. Ingen undervisning fungerar om man bara deltar någon enstaka gång.

Att göra avkall på egna önskemål, det är att förneka sig själv.

För en självisk människa, är andra människors behov ett kors. Alltså en belastning. Andras behov minskar ju utrymmet för mina egna planer!

Orden i söndagens evangelietext, *Om någon vill*, ger oss en antydning om att det inte är den stora massans val. Snarare är det är ett fåtal människors val. Ett fåtal som vill ha ett levande hopp inför evigheten:

*Joh 3:17-18 Ty Gud sände inte sin son till världen för att döma världen utan för att världen skulle räddas genom honom. **Den som tror på honom blir inte dömd**, men den som inte tror är redan dömd, eftersom han inte har trott på Guds ende sons namn.*

Med dessa reflektioner är det dags för söndagens evangelium:

Matt 16:24-27 Sedan sade Jesus till sina lärjungar: »Om någon vill gå i mina spår måste han förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig. Ty den som vill rädda sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min skull, han skall finna det. Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men måste betala med sitt liv? Med vad skall hon köpa tillbaka sitt liv? Människosonen skall komma i sin faders härlighet med sina änglar, och då skall han löna var och en efter hans gärningar.